

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0187/2003

22 maj 2003

*

BETÄNKANDE

om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas
sysselsättningspolitik
(KOM(2003) 0176 – C5-0180/2003 – 2003/0068(CNS))

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor

Föredragande: Herman Schmid

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
majoritet av de avgivna rösterna
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- *** Samtyckesförfarandet
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med *fetkursiv stil*. *Kursiv stil* används för att markera ord eller textavsnitt som man tycker bör korrigeras innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion har uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda tekniska avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA	4
EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	5
MOTIVERING	33

PROTOKOLLSIDA

I en skrivelse av den 22 april 2003 begärde rådet i, enlighet med artikel 128.2 i EG-fördraget, att parlamentet skulle yttra sig över förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (KOM(2003) 0176 – 2003/0068(CNS)).

Vid plenarsammanträdet den 12 maj 2003 tillkännagav talmannen att detta förslag hänvisats till utskottet för sysselsättning och sociala frågor, som utsetts till ansvarigt utskott, till utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor och till utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi för yttrande (C5-0180/2003).

Vid utskottssammanträdet den 24 januari 2003 hade utskottet för sysselsättning och sociala frågor utsett Herman Schmid till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 8, 24 och 29 april samt 12, 20 och 21 maj 2003 behandlade utskottet kommissionens förslag och förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till lagstiftningsresolution med 22 röster för och 8 röster emot.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Theodorus J.J. Bouwman (ordförande), Marie-Hélène Gillig och Winfried Menrad (vice ordförande), Herman Schmid (föredragande), Elspeth Attwooll, Regina Bastos, Philip Bushill-Matthews, Harald Ettl, Jillian Evans, Ilda Figueiredo, Hélène Flautre, Fiorella Ghilardotti (suppleant för Enrico Boselli), Anne-Karin Glase, Robert Goebbels (suppleant för Alejandro Cercas), Richard Howitt (suppleant för Elisa Maria Damião), Stephen Hughes, Karin Jöns, Anna Karamanou, Hans Karlsson (suppleant för Jan Andersson i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Ioannis Koukiadis, Jean Lambert, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Claude Moraes, Ria G.H.C. Oomen-Ruijten (suppleant för Luigi Cocilovo), Bartho Pronk, Lennart Sacrédeus, Miet Smet, Helle Thorning-Schmidt, Ieke van den Burg och Barbara Weiler.

Utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor och utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi beslutade den 7 maj, 24 april och 12 maj 2003 att inte avge några yttranden.

Betänkandet ingavs den 22 maj 2003.

EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik
(KOM(2003) 0176 – C5-0180/2003 – 2003/0068(CNS))

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2003) 0176)¹,
 - med beaktande av artikel 128.2 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C5-0180/2003),
 - med beaktande av artikel 67 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A5-0187/2003).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet godkänt.
 4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Kommissionens förslag

Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1 Skäl 3

(3) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon den 23-24 mars 2000 enades man om ett nytt strategiskt mål för Europeiska unionen, nämligen att bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av

(3) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon den 23-24 mars 2000 enades man om ett nytt strategiskt mål för Europeiska unionen, nämligen att bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av

¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

social sammanhållning. Därför enades rådet om kvantitativa mål såväl för den totala sysselsättningen som för kvinnor för 2010. Dessa mål kompletterades vid Europeiska rådets möte i Stockholm den 23-24 mars 2001 med delmål som skall nås senast i januari 2005 och med ett nytt mål för 2010 när det gäller sysselsättningen bland äldre kvinnor och män.

social sammanhållning. Därför enades rådet om kvantitativa mål såväl för den totala sysselsättningen som för kvinnor för 2010. Dessa mål kompletterades vid Europeiska rådets möte i Stockholm den 23-24 mars 2001, **där den demografiska utmaningen slogs fast som en av unionens viktigaste framtidsfrågor**, med delmål som skall nås senast i januari 2005 och med ett nytt mål för 2010 när det gäller sysselsättningen bland äldre kvinnor och män.

Ändringsförslag 2 Skäl 5

(5) Vid Europeiska rådets möte i Barcelona den 15-16 mars 2002 uppmanade man till en förstärkning av den europeiska sysselsättningsstrategin genom en kraftfullare, förenklad och bättre styrd process som har en tidsplan som anpassats till 2010 och som inbegriper Lissabonstrategins mål. Vid Europeiska rådets möte i Barcelona krävde man också att processerna för samordning av politiken skulle rationaliseras, så att tidsplanerna för antagandet av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och av sysselsättningsriktlinjerna samordnas.

(5) Vid Europeiska rådets möte i Barcelona den 15-16 mars 2002 uppmanade man till en förstärkning av den europeiska sysselsättningsstrategin genom en kraftfullare, förenklad och bättre styrd process som har en tidsplan som anpassats till 2010 och som inbegriper Lissabonstrategins mål. Vid Europeiska rådets möte i Barcelona krävde man också att processerna för samordning av politiken skulle rationaliseras, så att tidsplanerna för antagandet av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och av sysselsättningsriktlinjerna samordnas. **Därutöver bör sådana åtgärder vidtas som möjliggör en reell innehållsmässig sammanfogning av ekonomisk-politiska och sysselsättningspolitiska målsättningar.**

Ändringsförslag 3 Skäl 6a (nytt)

(6a) Den öppna samordningsmetoden utvecklades inom europeisk sysselsättningspolitik. Den bör utvidgas och förbättras ytterligare så att de nationella sysselsättningsåtgärder som vidtas av 25 medlemsstater kan jämföras och samordnas bättre. Vidare skulle den även kunna tillämpas på och anpassas till de sysselsättningspolitiska åtgärder som

vidtas i medlemsstaterna på ett sådant sätt att traditionella hierarkier i förvaltningen av arbetsmarknaden bryts ned och reformeras.

Ändringsförslag 4
Skäl 10

(10) De aktiva och förebyggande åtgärderna bör bidra till att målen full sysselsättning och social integration uppnås genom att man ser till att **arbetslösa och personer utanför arbetskraften som vill arbeta** har möjlighet att **konkurrera och** integreras på arbetsmarknaden.

(10) De aktiva och förebyggande åtgärderna bör bidra till att målen full sysselsättning och social integration uppnås genom att man ser till att **arbetssökande** har möjlighet att **varaktigt** integreras på arbetsmarknaden. **Man bör också i samma utsträckning vidta förebyggande åtgärder för att skydda dem som alltför har sysselsättning men som av strukturella skäl hotas av arbetslöshet.**

Ändringsförslag 5
Skäl 12

(12) Genom att skapa rätt balans mellan flexibilitet och trygghet kan man stödja företagets konkurrenskraft, öka kvaliteten och produktiviteten i arbetet och göra det enklare för företag och arbetstagare att anpassa sig till ekonomiska förändringar. Hälsan och säkerheten i arbetet måste höjas i enlighet med gemenskapens nya strategi för 2002-2006. Inom sektorer som fiske, jordbruk, byggindustrin, hälso- och sjukvård samt socialtjänster är riskerna för olycksfall i arbetet särskilt höga. En väsentlig del av balansen mellan flexibilitet och trygghet är att arbetstagarna har möjligheter att delta i utbildning och samtliga arbetstagares deltagande bör stödjas genom lämpliga mål, med hänsyn till avkastningen på det investerade kapitalet för såväl arbetstagare och arbetsgivare som hela samhället.

(12) Genom att skapa rätt balans mellan flexibilitet och trygghet kan man stödja företagets konkurrenskraft, öka kvaliteten och produktiviteten i arbetet och göra det enklare för företag och arbetstagare att anpassa sig till ekonomiska förändringar. Hälsan och säkerheten i arbetet måste höjas i enlighet med gemenskapens nya strategi för 2002-2006. Inom sektorer som fiske, jordbruk, byggindustrin, hälso- och sjukvård samt socialtjänster är riskerna för olycksfall i arbetet särskilt höga. En väsentlig del av balansen mellan flexibilitet och trygghet är att arbetstagarna har möjligheter att delta i **för dem lämplig** utbildning och samtliga arbetstagares deltagande bör stödjas genom lämpliga mål, med hänsyn till avkastningen på det investerade kapitalet för såväl arbetstagare och arbetsgivare som hela samhället.

Ändringsförslag 6
Skäl 13

(13) Det är av avgörande betydelse att man genomför enhetliga och övergripande strategier för livslångt lärande för att man skall uppnå målen när det gäller full sysselsättning, bättre kvalitet och produktivitet i arbetet samt större social sammanhållning. Vid Europeiska rådets möte i Barcelona hälsade man med tillfredsställelse kommissionens meddelande ”Att förverkliga det europeiska området för livslångt lärande”, där de viktigaste byggelementen i strategierna för livslångt lärande beskrivs, nämligen att arbeta i partnerskap, att ha insikt i efterfrågan på lärande, att se till att det finns tillräckliga resurser, att underlätta tillträdet till möjligheter till lärande, att skapa en lärandekultur och att sträva efter högsta kvalitet. Europeiska rådet uppmanade vid sitt möte i Lissabon till väsentliga ökningar av investeringarna per capita i mänskliga resurser. För att öka investeringarna krävs det dels tillräckliga incitament för arbetsgivare och enskilda individer, dels att offentliga medel styrs till effektivare investeringar i mänskliga resurser inom allt slags lärande.

(13) Det är av avgörande betydelse att man genomför enhetliga och övergripande strategier för livslångt lärande för att man skall uppnå målen när det gäller full sysselsättning, bättre kvalitet och produktivitet i arbetet samt större social sammanhållning. Vid Europeiska rådets möte i Barcelona hälsade man med tillfredsställelse kommissionens meddelande ”Att förverkliga det europeiska området för livslångt lärande”, där de viktigaste byggelementen i strategierna för livslångt lärande beskrivs, nämligen att arbeta i partnerskap, att ha insikt i efterfrågan på lärande, att se till att det finns tillräckliga resurser, att underlätta tillträdet till möjligheter till lärande, att skapa en lärandekultur och att sträva efter högsta kvalitet **och tillfredsställelse**. Europeiska rådet uppmanade vid sitt möte i Lissabon till väsentliga ökningar av investeringarna per capita i mänskliga resurser. För att öka investeringarna krävs det dels tillräckliga incitament för arbetsgivare och enskilda individer, dels att offentliga medel styrs till effektivare investeringar i mänskliga resurser inom allt slags lärande.

Ändringsförslag 7
Skäl 15

(15) Könsskillnaderna på arbetsmarknaden måste **successivt** undanröjas om EU skall kunna skapa full sysselsättning, höja kvaliteten i arbetet och främja social integration och sammanhållning. Detta innebär att man både måste integrera ett jämställdhetsperspektiv och vidta särskilda åtgärder för att skapa förutsättning för kvinnor och män att komma in på arbetsmarknaden, antingen för första gången eller efter ett avbrott, och att stanna kvar på arbetsmarknaden. Vid Europeiska rådets möte i Barcelona enades man om att se till

(15) Könsskillnaderna på arbetsmarknaden måste **så snabbt som möjligt** undanröjas om EU skall kunna skapa full sysselsättning, höja kvaliteten i arbetet och främja social integration och sammanhållning. Detta innebär att man både måste integrera ett jämställdhetsperspektiv och vidta särskilda åtgärder för att skapa förutsättning för kvinnor och män att komma in på arbetsmarknaden, antingen för första gången eller efter ett avbrott, och att stanna kvar på arbetsmarknaden. Vid Europeiska rådets möte i Barcelona enades man om att se till

att det senast 2010 kan erbjudas barnomsorg för minst 90 % av barnen mellan tre år och den obligatoriska skolåldern och för minst 33 % av barnen under tre år. De faktorer som ligger bakom skillnaderna mellan könen vad gäller arbetslöshet och löner bör angripas så att målen för minskningen av klyftor av detta slag uppnås, utan att principen om löneskillnader enligt produktivitet och arbetsmarknadssituation ifrågasätts.

att det senast 2010 kan erbjudas barnomsorg för minst 90 % av barnen mellan tre år och den obligatoriska skolåldern och för minst 33 % av barnen under tre år. **Den sistnämnda överenskommelsen bör dock ses över eftersom den inte uppfyller kraven på kvinnors deltagande på arbetsmarknaden, och konkreta ytterligare åtgärder bör föreslås på detta område.** De faktorer som ligger bakom skillnaderna mellan könen vad gäller arbetslöshet och löner bör angripas så att målen för minskningen av klyftor av detta slag uppnås, utan att principen om löneskillnader enligt produktivitet och arbetsmarknadssituation ifrågasätts. **Integreringen av ett jämställdhetsperspektiv måste i högre grad beaktas i medlemsstaterna. För det ändamålet bör den nya gemenskapsstatistiken (SILC) – särskilt när det gäller låg lön, fattigdom, lika deltagande och representation – läggas fram.**

Motivering

Ett av de främsta skälen till att kvinnorna är underrepresenterade på arbetsmarknaden är svårigheterna att förena arbets- och familjeliv. Detta är särskilt uppenbart bland par med barn på under tre år. Det mål som Europeiska rådet i Barcelona ställde upp, att minst 33 procent av barnen skall kunna erbjudas barnomsorg, räcker inte till och bör kompletteras av ytterligare åtgärder.

Ändringsförslag 8 Skäl 15a (nytt)

(15a) En förutsättning för att jämställdheten på arbetsmarknaden skall kunna främjas är en helhetssyn med fokus på kvinnors behov, i syfte att hantera problem rörande arbetslösheten bland kvinnor, kvinnors arbetsförhållanden, ökat kvinnligt deltagande på arbetsmarknaden och en jämlik fördelning av obetalt omsorgs- och hushållsarbete.

Motivering

En sådan helhetssyn måste bl.a. omfatta frågor om socialförsäkringskydd, fattigdom och social utslagning samt beakta det sociala ansvaret för att ta hand om barn och andra personer.

Ändringsförslag 9 Skäl 18

(18) Med odeklarerat arbete avses ”varje betald verksamhet som till sin art inte är lagstridig men som inte anmälts till myndigheterna”. Enligt en uppskattning i vissa studier utgör den informella ekonomin i genomsnitt mellan 7 % och 16 % av Europeiska unionens BNP. Odeklarerat arbete bör omvandlas till reguljärt arbete för att förbättra det allmänna företagsklimatet, kvaliteten i arbetet för de berörda personerna, den sociala sammanhållningen samt de offentliga finansernas och de sociala trygghetssystemens stabilitet. Förbättrade statistiska uppgifter om hur utbrett det odeklarerade arbetet är i medlemsstaterna och i EU bör prioriteras.

(18) Med odeklarerat arbete avses ”varje betald verksamhet som till sin art inte är lagstridig men som inte anmälts till myndigheterna”. Enligt en uppskattning i vissa studier utgör den informella ekonomin i genomsnitt mellan 7 % och 16 % av Europeiska unionens BNP. Odeklarerat arbete bör omvandlas till reguljärt arbete för att förbättra det allmänna företagsklimatet **och skattemoralen, skapa konkurrens på lika villkor, förbättra** kvaliteten i arbetet för de berörda personerna, den sociala sammanhållningen samt de offentliga finansernas och de sociala trygghetssystemens stabilitet. Förbättrade statistiska uppgifter om hur utbrett det odeklarerade arbetet är i medlemsstaterna och i EU bör prioriteras **i syfte att stärka samarbetet i bekämpningen av svartjobb.**

Ändringsförslag 10 Skäl 18a (nytt)

(18a) Särskild betoning bör läggas på lokala och regionala utvecklingsstrategier. Alla arbetstillfällen är på sätt och vis lokala, och många av dem erbjuder varor och tjänster till lokala och regionala marknader, som tenderar att vara mindre känsliga för konjunktursvängningar och makroekonomisk upp- och nedgång. Utvecklingsstrategier för innovation, företaganda och skapande av arbetstillfällen i regioner med hög arbetslöshet bör stödjas i syfte att mobilisera befintliga resurser och kombinera dem i partnerskapsnätverk för

ömsesidigt stöd och samarbete.

Ändringsförslag 11
Skäl 19a (nytt)

(19a) För att sysselsättningsstrategin skall bli effektiv krävs det också att man identifierar framtida tendenser på arbetsmarknaden och de krav på kvalifikationer som de för med sig. Sysselsättningsstrategin bör beakta detta, inbegripet de möjligheter som forskning och utveckling medför.

Ändringsförslag 12
Skäl 20

(20) Utvärderingen av de första fem åren av sysselsättningsstrategin visade att bättre styrelseformer är en förutsättning för att strategin skall vara effektiv i framtiden. För att man framgångsrikt skall kunna genomföra sysselsättningsåtgärderna krävs det samarbete på alla nivåer, medverkan av ett antal operativa tjänster och tillräckliga ekonomiska resurser som stöder genomförandet av riktlinjerna. Det är medlemsstaterna som har ansvar för det faktiska genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna och i detta ansvar ingår att garantera ett balanserat genomförande på den regionala och lokala nivån.

(20) Utvärderingen av de första fem åren av sysselsättningsstrategin visade att bättre styrelseformer är en förutsättning för att strategin skall vara effektiv i framtiden. För att man framgångsrikt skall kunna genomföra sysselsättningsåtgärderna krävs det samarbete på alla nivåer, medverkan av ett antal operativa tjänster och tillräckliga ekonomiska resurser som stöder genomförandet av riktlinjerna. Det är medlemsstaterna som har ansvar för det faktiska genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna och i detta ansvar ingår att garantera ett balanserat genomförande på den regionala och lokala nivån. *Vidare behövs en effektivare och noggrannare utvärdering av genomförandet på europeisk nivå.*

Ändringsförslag 13
Skäl 21

(21) Effektivt genomförande av sysselsättningsriktlinjer kräver också att arbetsmarknadens parter aktivt deltar i alla stadier, från planeringen av åtgärderna *till* förverkligandet av dem. Vid toppmötet om sociala frågor den 13 december 2001 konstaterade arbetsmarknadens parter att

(21) Effektivt genomförande av sysselsättningsriktlinjer kräver också att arbetsmarknadens parter *på lokal, regional, nationell och europeisk nivå* aktivt deltar i alla stadier, från planeringen av åtgärderna *och* förverkligandet av dem *till utvärderingen av dem*. Vid toppmötet om

trepartssamråden måste utvecklas och förbättras. Det beslutades också att ett socialt trepartstoppmöte för tillväxt och sysselsättning skulle anordnas varje år före Europeiska rådets vårmöte.

sociala frågor den 13 december 2001 konstaterade arbetsmarknadens parter att trepartssamråden måste utvecklas och förbättras. Det beslutades också att ett socialt trepartstoppmöte för tillväxt och sysselsättning skulle anordnas varje år före Europeiska rådets vårmöte.

Ändringsförslag 14
Skäl 22

(22) Förutom dessa sysselsättningsriktlinjer bör medlemsstaterna fullständigt genomföra de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och se till att åtgärderna är helt förenliga med upprätthållandet av sunda offentliga finanser och makroekonomisk stabilitet.

(22) Förutom **att stödja** dessa sysselsättningsriktlinjer bör medlemsstaterna fullständigt genomföra de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och se till att åtgärderna är helt förenliga med upprätthållandet av sunda offentliga finanser och makroekonomisk stabilitet. ***De mål och prioriteringar som understryks i sysselsättningsriktlinjerna kommer att till fullo beaktas i de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken. Efter att ha utvärderat denna samordning kommer kommissionen att analysera möjligheterna att även samordna strategin för social integration, strategin för tillräckliga och stabila pensioner och EU:s hållbarhetsstrategi med sysselsättningsriktlinjerna och de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken i syfte att göra dem ömsesidigt stödjande och förstärkande.***

Motivering

Samordningen mellan sysselsättningsriktlinjerna och de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken måste respekteras samtidigt som man också måste respektera de andra delarna av Lissabonstrategin.

Ändringsförslag 15
Skäl 22a (nytt)

(22a) Också när det gäller det utvidgade EU måste riktlinjerna för sysselsättningsåtgärder utformas så att de – med beaktande av subsidiaritetsprincipen – samordnar nationella, regionala och lokala

sysselsättningspolitiska åtgärder med varandra. På det viset kan hänsyn tas till de mål som fastställts i Lissabonstrategin för hållbar utveckling. Det är lämpligt att understryka att de föreslagna riktlinjerna redan anpassats till den utvidgade unionen och att alla aspekter av utvidgningen därför måste beaktas på vederbörligt sätt.

Ändringsförslag 16
Artikel 1

De bifogade riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik antas härmed.

De bifogade riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik antas **och genomförs** härmed.

Ändringsförslag 17
Artikel 2

Alla aspekter av riktlinjerna skall beaktas i medlemsstaternas sysselsättningspolitik på ett övergripande och integrerat sätt, vilket skall redovisas i de nationella handlingsplaner som skall lämnas in den 1 oktober varje år.

Alla aspekter av riktlinjerna skall **därför** beaktas i medlemsstaternas sysselsättningspolitik på ett övergripande och integrerat sätt, vilket skall redovisas i de nationella handlingsplaner som skall lämnas in den 1 oktober varje år.

Ändringsförslag 18

Bilaga, huvudrubrik 'Sysselsättningsriktlinjerna', underrubrik 'En europeisk strategi för full sysselsättning och bättre arbetstillfällen för alla', stycke 1a (nytt)

Strategin skall även förutse tendenser på arbetsmarknaden och de krav på kvalifikationer som de för med sig, inbegripet de möjligheter som forskning och utveckling medför.

Ändringsförslag 19

Bilaga, huvudrubrik 'Sysselsättningsriktlinjerna', underrubrik 'En europeisk strategi för full sysselsättning och bättre arbetstillfällen för alla', stycke 2

Förutom dessa sysselsättningsriktlinjer och de tillhörande rekommendationerna för sysselsättningen bör medlemsstaterna helt och fullt genomföra de allmänna

Förutom dessa sysselsättningsriktlinjer och de tillhörande rekommendationerna för sysselsättningen bör medlemsstaterna helt och fullt genomföra de allmänna

riktlinjerna för den ekonomiska politiken och se till att *de två redskapen* fungerar enligt samma principer.

riktlinjerna för den ekonomiska politiken, *strategin för social integration och EU:s hållbarhetsstrategi* och se till att *dessa redskap* fungerar enligt samma principer *och stöder varandra*.

Motivering

Sysselsättningsriktlinjerna är en del av Lissabonstrategin, vars andra delar också måste genomföras.

Ändringsförslag 20 Bilaga, del A, 'De övergripande målen', stycke 1

I enligt med dagordningen från Lissabon skall medlemsstaterna i sin sysselsättningspolitik främja *de tre målen* full sysselsättning, kvalitet och produktivitet i arbetet samt social sammanhållning och integration.

I enligt med dagordningen från Lissabon skall medlemsstaterna i sin sysselsättningspolitik främja *följande mål*: full sysselsättning, kvalitet och produktivitet i arbetet samt social sammanhållning och integration.

Ändringsförslag 21 Bilaga, del A, 'De övergripande målen', stycke 2

Dessa mål bör eftersträvas på ett balanserat sätt eftersom de är lika viktiga när det gäller att uppnå unionens målsättningar. Eventuella synergieffekter bör utnyttjas fullt ut med utgångspunkt i den positiva samverkan mellan *de tre* målen.

Dessa mål bör eftersträvas på ett balanserat sätt eftersom de är lika viktiga när det gäller att uppnå unionens målsättningar. Eventuella synergieffekter bör utnyttjas fullt ut med utgångspunkt i den positiva samverkan mellan målen. *Alla relevanta parter skall involveras i utarbetandet av sysselsättningsstrategin.*

Motivering

Det är viktigt att poängtera att arbetsmarknadens parter skall spela en aktiv roll i alla faser av utarbetandet av sysselsättningsstrategin.

Ändringsförslag 22 Bilaga, del A, underrubrik 'Full sysselsättning', stycke 3

Medlemsstaterna skall fastställa motsvarande nationella mål *som är förenliga med* de resultat som förväntas uppnås på EU-nivå.

Medlemsstaterna skall fastställa motsvarande *kvantifierbara* nationella mål *(som skall konkretiseras i den första nationella handlingsplan för sysselsättningen som de upprättar i enlighet med dessa riktlinjer) och som bidrar till uppfyllandet av* de resultat som förväntas

uppnås på EU-nivå.

Ändringsförslag 23

Bilaga, del A, underrubrik 'Full sysselsättning', stycke 3a (nytt)

Medlemsstaterna skall investera i offentliga tjänster för att täcka familjernas och samhällets omsorgsbehov, i syfte att i praktiken främja lika möjligheter för kvinnor och män. Särskilda åtgärder skall vidtas till stöd för enföräldersfamiljer.

Motivering

Det går i realiteten inte att kombinera arbete och familjeliv om de nödvändiga offentliga tjänsterna inte finns att tillgå. Dessutom måste man ta hänsyn till nya familjeformer.

Ändringsförslag 24

Bilaga, del A, underrubrik 'Full sysselsättning', stycke 3a (nytt)

***Förutom de mål som fastställdes i Lissabon och Stockholm måste det också fastställas ett mål för arbetslösheten:
- Arbetslösheten skall minska betydligt fram till 2010.***

Ändringsförslag 25

Bilaga, del A, underrubrik 'Att förbättra kvaliteten och produktiviteten i arbetet', stycke 1

Bättre kvalitet i arbetet hör nära samman med övergången till en konkurrenskraftig och kunskapsbaserad ekonomi och är ett mål som alla berörda aktörer med förenade krafter bör sträva mot, främst genom social dialog. Frågan om kvalitet är mångfacetterad och gäller både vissa aspekter av själva arbetet och arbetsmarknaden som helhet. Kvalitet omfattar arbetets inneboende kvalitet, kompetenskrav, livslångt lärande och karriärutveckling, jämställdhet, hälsa och säkerhet i arbetet, flexibilitet och trygghet, integration och möjlighet att delta på arbetsmarknaden, arbetets organisation

Bättre kvalitet i arbetet hör nära samman med övergången till en konkurrenskraftig och kunskapsbaserad ekonomi och är ett mål som alla berörda aktörer med förenade krafter bör sträva mot, främst genom social dialog. Frågan om kvalitet är mångfacetterad och gäller både vissa aspekter av själva arbetet och arbetsmarknaden som helhet. Kvalitet omfattar arbetets inneboende kvalitet, kompetenskrav, livslångt lärande och karriärutveckling, ***varvid hänsyn skall tas till att utbildningsmetoderna måste anpassas till deltagarnas individuella färdigheter***, jämställdhet, hälsa och säkerhet

och balansen mellan arbetsliv och fritid, den sociala dialogen och arbetstagarrepresentation, mångfald och icke-diskriminering samt övergripande arbetsresultat.

i arbetet, flexibilitet och trygghet, integration och möjlighet att delta på arbetsmarknaden, arbetets organisation och balansen mellan arbetsliv och fritid, den sociala dialogen och arbetstagarrepresentation, mångfald och icke-diskriminering samt övergripande arbetsresultat.

Ändringsförslag 26

Bilaga, del A, underrubrik 'Att förbättra kvaliteten och produktiviteten i arbetet',
stycke 2

En ökning av sysselsättningen måste gå hand i hand med en ökning av arbetskraftens totala produktivitet. Kvalitet i arbetet kan bidra till att höja arbetskraftens produktivitet och synergieffekterna mellan dessa bör utnyttjas maximalt. Detta är en utmaning för den sociala dialogen.

En ökning av sysselsättningen måste gå hand i hand med en **effektiv** ökning av **investeringsnivån och** arbetskraftens totala produktivitet. Kvalitet i arbetet kan bidra till att höja arbetskraftens produktivitet och synergieffekterna mellan dessa bör utnyttjas maximalt. Detta är en utmaning för **bland annat** den sociala dialogen.

Ändringsförslag 27

Bilaga, del A, underrubrik 'Att förbättra kvaliteten och produktiviteten i arbetet',
stycke 2a (nytt)

Riktmärken måste fastställas på både europeisk och nationell nivå.

Motivering

Riktmärken måste fastställas för alla mål.

Ändringsförslag 28

Bilaga, del A, underrubrik 'Att stärka den sociala sammanhållningen och integrationen',
stycke 1

Att stärka den sociala sammanhållningen
och integrationen

Att stärka den sociala sammanhållningen
och integrationen **på arbetsmarknaden**

De grundläggande faktorerna för social sammanhållning inom sysselsättningen, vilka är a) dialogen mellan arbetsmarknadens parter, b) jämställdhet mellan kvinnor och män och förenandet

av yrkes- och familjeliv, och c) solidaritet mellan de olika territoriella områdena skall stärkas.

Sysselsättningspolitiken **bör** främja social integration genom att underlätta förvärvsarbete och gynna tillträdet till stabil och kvalitativ sysselsättning för alla arbetsföra kvinnor och män, motverka diskriminering på arbetsmarknaden och förebygga att människor utesluts från arbetslivet.

Med utnyttjande av dessa samband när det gäller den sociala sammanhållningen bör sysselsättningspolitiken främja social integration genom att underlätta förvärvsarbete och gynna tillträdet till stabil och kvalitativ sysselsättning för alla arbetsföra kvinnor och män, motverka diskriminering på arbetsmarknaden och förebygga att människor utesluts från arbetslivet.

Motivering

För att kunna bli ett övergripande mål bör social sammanhållning framhållas som grundläggande och övergripande.

Ändringsförslag 29

Bilaga, del A, underrubrik 'Att stärka den sociala sammanhållningen och integrationen', stycke 2

Den ekonomiska och sociala sammanhållning bör främjas genom att man utjämnar de regionala skillnaderna när det gäller sysselsättning och arbetslöshet, försöker lösa sysselsättningsproblemen i mindre gynnade områden i EU och vidtar åtgärder som på ett positivt sätt stöder en ekonomisk och social omstrukturering.

utgår

Motivering

En följd av tillägget i föregående stycke.

Ändringsförslag 30

Bilaga, del A, underrubrik 3a (ny)

Lika möjligheter och jämställdhet

För att främja jämställdheten på arbetsmarknaden krävs en integrerad strategi som beaktar kvinnors särskilda behov och som syftar till att eliminera

skillnaderna mellan könen vad gäller arbetslöshet, anställningsvillkor, deltagande på arbetsmarknaden och lika fördelning av familjeansvaret.

Medlemsstaterna bör ta fram en rad åtgärder i syfte att kunna erbjuda omsorg för barn och andra anhöriga och föra en politik för att förbättra arbetsvillkoren och eliminera skillnaderna mellan könen (olika lön, hög andel långtidsarbetslösa, könsuppdelning på arbetsmarknaden och ojämn fördelning av familjeansvaret).

Ändringsförslag 31
Bilaga, del B, punkt 1, stycke 1

Medlemsstaterna skall förebygga långtidsarbetslöshet och främja en varaktig återintegration på arbetsmarknaden för **både arbetslösa och** personer utanför arbetskraften som vill arbeta. De skall göra följande:

- Se till att man tidigt identifierar de arbetssökandes behov, ger dem råd och vägledning, stöder deras arbetssökande och utformar en individanpassad handlingsplan redan i början av arbetslöshetsperioden. Senast 2005 skall sådana tjänster erbjudas alla arbetslösa personer innan de går in i den fjärde arbetslöshetsmånaden.

Medlemsstaterna skall **genom konsekvent samarbete med arbetsmarknadens parter** förebygga långtidsarbetslöshet och främja en varaktig återintegration på arbetsmarknaden för personer utanför arbetskraften som vill arbeta. De skall göra följande:

- Fokusera på övergångar som a) ungdomar som övergår från skola till fast anställning, b) kvinnor som övergår från hemarbete till avlönat arbete, c) äldre som övergår från anställning till pension.

- Se till att man tidigt identifierar de arbetssökandes behov, ger dem råd och vägledning, stöder deras arbetssökande och utformar en individanpassad handlingsplan redan i början av arbetslöshetsperioden **samt förbättrar samarbetet med företagen för att kunna fastställa efterfrågan.** Senast 2005 skall sådana tjänster erbjudas alla arbetslösa personer innan de går in i den fjärde arbetslöshetsmånaden.

Ändringsförslag 32

Bilaga, del A, underrubrik 'Att stärka den sociala sammanhållningen och integrationen',
stycke 3

Politiken bör bland annat bidra till att andelen arbetande fattiga i alla medlemsstater minskar betydligt före 2010. **utgår**

Motivering

Se ändringsförslag 23, sysselsättningsriktlinjerna mål 8.

Ändringsförslag 33

Bilaga, del B, punkt 1, strecksats 1, stycke 3

Senast 2005 skall alla arbetslösa erbjudas en ny start i form av arbetspraktik eller utbildning (vid behov skall de också få kontinuerlig hjälp med att söka arbete) innan de varit arbetslösa sex månader när det gäller ungdomar som löper den största risken att bli långtidsarbetslösa eller innan de varit arbetslösa i tolv månader i alla andra fall.

Senast 2005 skall alla arbetslösa erbjudas en ny start i form av arbetspraktik eller utbildning (vid behov skall de också få kontinuerlig hjälp med att söka arbete) innan de varit arbetslösa sex månader när det gäller ungdomar **och kvinnor** som löper den största risken att bli långtidsarbetslösa eller innan de varit arbetslösa i tolv månader i alla andra fall.

Motivering

För att skillnaderna mellan könen i fråga om arbetslöshet skall undanröjas måste det framhållas att kvinnor är en befolkningsgrupp som drabbas särskilt hårt av långtidsarbetslöshet.

Ändringsförslag 34

Bilaga, del B, punkt 2

Medlemsstaterna skall uppmuntra skapandet av fler och bättre arbetstillfällen främja företaganda **och** innovation i ett gynnsamt företagsklimat. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt att tillvarata möjligheterna att skapa arbetstillfällen inom nya företag, inom tjänstesektorn och inom sektorn för forskning och utveckling. De politiska initiativ som underbyggs med nationella mål skall inriktas på följande:

Medlemsstaterna skall uppmuntra skapandet av fler och bättre arbetstillfällen *genom att* främja företaganda, innovation **och investeringsförmåga** i ett gynnsamt företagsklimat. **En omfattande sysselsättningsstrategi måste inbegripa åtgärder såväl för tillväxtorienterade små och medelstora företag som för större industriföretag och organisationer inom den offentliga sektorn.** Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt att tillvarata

möjligheterna att skapa arbetstillfällen inom nya företag **och inom små och medelstora företag**, inom tjänstesektorn och inom sektorn för forskning och utveckling. De politiska initiativ som underbyggs med nationella mål skall inriktas på följande:

- Identifiera och stödja entreprenörer med kompetens och ambition att utöka verksamheten, vilka bedöms kunna erbjuda hållbar sysselsättning av god kvalitet för ett växande antal människor.

- Främja allmän och yrkesinriktad utbildning om företagande och företagsledning och ge stöd, särskilt i form av yrkesinriktad utbildning, så att företagsverksamhet **blir en yrkesmöjlighet** för alla, särskilt kvinnor, **arbetslösa** och personer utanför arbetskraften som vill arbeta.

- Främja allmän och yrkesinriktad utbildning om företagande och företagsledning och ge stöd, särskilt i form av yrkesinriktad utbildning, så att företagsverksamhet **blir lättare** för alla, särskilt **för** kvinnor och personer utanför arbetskraften som vill arbeta.

- Förbättra företagsklimatet när det gäller etablering av nya företag och stöd till befintliga små och medelstora företag, särskilt dem som har stor potential att skapa arbetstillfällen, exempelvis inom sektorn för informations- och kommunikationsteknik eller i de angränsande tjänstesektorerna.

- Förenkla **och minska** administrativa bördor och eventuella hinder i lagstiftningen för etablering av företag och vid anställning av personal, göra det lättare för nystartade företag och företag med hög tillväxtpotential att få tillgång till mikrokrediter och riskkapital (se även riktlinje 11 i de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken).

- Förenkla administrativa bördor och eventuella hinder i lagstiftningen för etablering av företag **och små och medelstora företag** och vid anställning av personal, göra det lättare för nystartade företag, **små och medelstora företag** och företag med hög tillväxtpotential att få tillgång till mikrokrediter och riskkapital (se även riktlinje 11 i de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken).

- Stödja program för att höja produktiviteten genom fortbildningskurser på arbetet, särskilt på större arbetsplatser och utveckla moderniseringsprogram för högre produktivitet och arbets kvalitet inom den offentliga sektorn.

- Utveckla instrument för social certifiering av företag, där kvaliteten på sysselsättningen och arbetet beaktas.

Motivering

Många små nya entreprenörer saknar erfarenhet och företagsledningskompetens och har inga realistiska förutsättningar för att expandera.

Ändringsförslag 35

Bilaga, del B, punkt 3, stycke 1, inledningen och strecksats 4

Medlemsstaterna skall underlätta arbetstagarnas och företagens förmåga att anpassa sig till förändringar, med beaktande av att det behövs både flexibilitet och trygghet. De skall modernisera arbetslagstiftningen **genom att luckra upp överdrivet stränga bestämmelser som påverkar** dynamiken på arbetsmarknaden och anställningen av grupper som har svårt att komma in på arbetsmarknaden, utveckla den sociala dialogen, främja företagens sociala ansvar och vidta andra lämpliga åtgärder för att främja följande:

- **Positiv** ledning av ekonomiska förändringar och av omstrukturering.

Medlemsstaterna skall underlätta arbetstagarnas och företagens förmåga att anpassa sig till förändringar, med beaktande av att det behövs både flexibilitet och trygghet. De skall **efter samråd med arbetsmarknadens parter** modernisera arbetslagstiftningen **för att förbättra** dynamiken på arbetsmarknaden och anställningen av grupper som har svårt att komma in på arbetsmarknaden, utveckla den sociala dialogen, främja företagens sociala ansvar och – **tillsammans med arbetsmarknadens parter** – vidta andra lämpliga åtgärder för att främja följande:

- **Aktiv och socialt ansvars-kännande** ledning av ekonomiska förändringar och av omstrukturering.

Ändringsförslag 36

Bilaga, del B, punkt 3, strecksats 1

- Olika slag av arbetsavtal och arbetsvillkor, bland annat i fråga om arbetstider, som gynnar karriären och skapar en bättre balans mellan arbete och privatliv samt mellan flexibilitet och trygghet.

- **Om lämpliga arbets- och socialrättsliga garantier ges**, olika slag av arbetsavtal och arbetsvillkor, bland annat i fråga om arbetstider, som gynnar karriären och skapar en bättre balans mellan arbete och privatliv samt mellan flexibilitet och trygghet.

Ändringsförslag 37
Bilaga, del B, punkt 3, strecksats 2, stycke 2

En minskning av andelen olycksfall i arbetet med 15 % totalt och med 25 % i högrisksektorer i alla medlemsstater.

En minskning av andelen olycksfall i arbetet med 15 % totalt och med 25 % i högrisksektorer i alla medlemsstater **senast 2010**.

Ändringsförslag 38
Bilaga, del B, punkt 3, strecksats 3

- Utveckling och spridning av innovativa och stabila arbetsorganisationer.

- Utveckling och spridning av innovativa och stabila arbetsorganisationer **som gör det möjligt att kombinera företagets behov av flexibilitet med trygghet, livslångt lärande, bättre möjligheter att förena arbets- och familjeliv och bättre livskvalitet för arbetstagarna, i syfte att även bidra till högre produktivitet. Senast 2010 skall hälften av alla stora företag och hälften av alla små och medelstora företag arbeta med att modernisera arbetsorganisationen.**

Ändringsförslag 39
Bilaga, del B, punkt 3, strecksats 4

- Positiv ledning av ekonomiska förändringar och av omstrukturering.

- Positiv ledning av ekonomiska förändringar och av omstrukturering, **även när det gäller deras effekter på sysselsättningen och kvaliteten i arbetet.**

Ändringsförslag 40
Bilaga, del B, punkt 3, strecksats 4a (ny)

- **Finansiering och användning av offentliga tjänster och medel för att göra det möjligt att förena yrkes- och familjelivet och bemästra förändringarna och omstruktureringarna i familjelivet, i synnerhet genom stöd till familjer med ensamstående föräldrar.**

Motivering

För att främja kvinnors deltagande på arbetsmarknaden måste medlemsstaterna vidta konkreta åtgärder som syftar till att förena yrkes- och familjelivet.

Ändringsförslag 41 Bilaga, del B, punkt 4

Medlemsstaterna skall genomföra strategier för livslångt lärande och bland annat förbättra kvaliteten och effektiviteten i systemen för allmän och yrkesinriktad utbildning i syfte att ge alla de färdigheter som krävs av en modern arbetskraft i ett kunskapsbaserat samhälle för att möjliggöra deras yrkesutveckling och minska den bristande överensstämmelsen mellan arbetskraftens färdigheter och arbetsmarknadens behov samt flaskhalsar på arbetsmarknaden.

Syftet med politiken skall särskilt vara att uppnå följande mål före 2010:

- Medlemsstaterna bör se till att den genomsnittliga andelen 25–64-åringar i EU med minst en utbildning på **gymnasienivå** uppgår till minst 80 %.

- Andelen vuxna som deltar i allmän och yrkesinriktad utbildning skall ha stigit till 15 % i EU och till över 10 % i varje medlemsstat.

Medlemsstaterna skall genomföra strategier för livslångt lärande ***i enlighet med de berördas behov och färdigheter*** och bland annat förbättra kvaliteten och effektiviteten i systemen för allmän och yrkesinriktad utbildning (***inbegripet grund- och gymnasieskolan***) i syfte att ge alla de färdigheter som krävs av en modern arbetskraft i ett kunskapsbaserat samhälle för att möjliggöra deras yrkesutveckling och minska den bristande överensstämmelsen mellan arbetskraftens färdigheter och arbetsmarknadens behov samt flaskhalsar på arbetsmarknaden.

Syftet med politiken skall särskilt vara att uppnå följande mål före 2010:

- Medlemsstaterna bör ***utan att sänka kraven försöka*** se till att den genomsnittliga andelen 25–64-åringar i EU med minst en utbildning på ***grundskolenivå eller motsvarande*** uppgår till minst 80 %, ***och att slutbetygen i medlemsstaterna är jämförbara.***

- Andelen vuxna som deltar i allmän och yrkesinriktad utbildning skall ha stigit till 15 % i EU och till över 10 % i varje medlemsstat.

- ***Skapa ökade möjligheter, genom en förbättrad arbetsrättslig ram, till utbildning på livslång basis, på arbetstid och under hela arbetslivet, till exempel genom tjänstledighet för utbildning.***

- ***Kvinnors tillgång till livslångt lärande och fortbildning skall främjas, särskilt inom ny teknik, så att skillnaderna mellan könen vad gäller tillträdet till sådan teknik utjämnas. Dessutom skall kvinnors möjligheter till sysselsättning inom de viktigaste informationsbranscherna***

Arbetsgivares och enskilda individers effektiva investeringar i mänskligt kapital skall underlättas, *till exempel* genom lämplig beskattning av utgifter för allmän och yrkesinriktad utbildning, och offentliga medel skall omfördelas till investering i mänskliga resurser i enlighet med de totala budgetåtagandena.

främjas.

Arbetsgivares och enskilda individers effektiva, *framtidssinriktade* investeringar i mänskligt kapital skall underlättas, *inbegripet* genom lämplig beskattning av utgifter för allmän och yrkesinriktad utbildning, och offentliga medel skall omfördelas till investering i mänskliga resurser i enlighet med de totala budgetåtagandena *och avskaffandet av subventioner till icke-bärkraftiga branscher.*

Ändringsförslag 42

Bilaga, del B, punkt 5, strecksatserna

- Öka arbetsmarknadsdeltagandet genom att tillvarata potentialen inom alla befolkningsgrupper med hjälp av en allsidig strategi som särskilt går ut på att göra arbetstillfällena tillgängliga *och* attraktiva, göra det lönsamt att arbeta, höja kompetensnivåerna och tillhandahålla tillräckliga stödjande åtgärder.

- Öka arbetsmarknadsdeltagandet genom att tillvarata potentialen inom alla befolkningsgrupper, *särskilt de där sysselsättningsnivån är låg, t.ex. kvinnor, invandrare, äldre och personer med funktionshinder*, med hjälp av en allsidig strategi som särskilt går ut på att göra arbetstillfällena tillgängliga, attraktiva *och högkvalitativa*, göra det lönsamt att arbeta, *främja högre utbildning och yrkesutbildning*, höja kompetensnivåerna och tillhandahålla tillräckliga *och målinriktade* stödjande åtgärder, *bland annat särskilda åtgärder för att underlätta ett smidigt återinträde på arbetsmarknaden, framör allt för kvinnor som återgår till arbetslivet.*

- Främja aktivt åldrande bland annat genom att främja arbetsförhållanden som gynnar förvärvsarbete – till exempel möjligheter att delta i fortbildning och *flexibla* former av arbetsorganisation – *och undanröja faktorer som uppmuntrar ett tidigt utträde från arbetsmarknaden, bland annat genom att reformera förtidspensionssystemen och se till att det lönar sig för individen att förbli aktiv på arbetsmarknaden.*

- Främja aktivt åldrande, *och då bedöma effekterna av åldrande utifrån ett jämställdhetsperspektiv*, bland annat genom att främja arbetsförhållanden som gynnar förvärvsarbete – till exempel möjligheter att delta i fortbildning och *innovativa* former av arbetsorganisation *samt förbättrad hälsa och säkerhet på arbetet.*

Sysselsättningsprogram måste även vara inriktade på äldre arbetstagare så att

Syftet med politiken skall särskilt vara att senast 2010 ha höjt den faktiska genomsnittliga åldern för utträde från arbetsmarknaden (uppskattningsvis 59,9 år under 2001) med 5 år i EU. Medlemsstaterna skall därför fastställa nationella mål som är förenliga med de resultat som förväntas uppnås på EU-nivå

- Tillvarata den ytterligare arbetskraft som invandringen ger upphov till, i enlighet med invandringspolitiken i gemenskapen och på ett sätt som stöder ursprungsländernas långsiktiga utvecklingsmål.

arbetsgivare ges ett incitament att behålla dessa. Ett möjligt tillvägagångssätt skulle vara att samfinansiera dessa projekt bland annat genom strukturfonderna.

Syftet med politiken skall särskilt vara att senast 2010 ha höjt den faktiska genomsnittliga åldern för utträde från arbetsmarknaden (uppskattningsvis 59,9 år under 2001) med 5 år i EU. Medlemsstaterna skall därför fastställa nationella mål som är förenliga med de resultat som förväntas uppnås på EU-nivå

- Tillvarata den ytterligare arbetskraft som invandringen ger upphov till, i enlighet med invandringspolitiken i gemenskapen och på ett sätt som stöder ursprungsländernas långsiktiga utvecklingsmål.

- Främja strategier för att göra det möjligt för personer som har blivit funktionshindrade under sin arbetsverksamma tid att behålla jobbet.

Ändringsförslag 43
Bilaga, del B, punkt 6, stycke 2

Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt förenandet av arbete och familjeliv, bland annat genom att erbjuda barnomsorg och vårdmöjligheter för andra anhöriga. Syftet med politiken skall vara att senast 2010 kunna erbjuda barnomsorg **för 33 % av barnen i åldern 0-3 år och** för 90 % av **barnen mellan tre år och** den obligatoriska skolåldern i varje medlemsstat.

Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt förenandet av arbete och familjeliv, bland annat genom att erbjuda barnomsorg och vårdmöjligheter för andra anhöriga. **Både kvinnors och mäns återgång till arbetet efter föräldraledighet eller ledighet för vård av andra anhöriga skall främjas. Detta skall ske genom strategier för offentliga tjänster som täcker familjernas omsorgsbehov. Det konkreta** syftet med politiken skall vara att senast 2010 kunna erbjuda barnomsorg för 90 % av **alla barn upp till** den obligatoriska skolåldern i varje medlemsstat. **Rent generellt skall strategier för att skapa incitament till delat familjeansvar främjas.**

Dessa siffror är miniminivåer och måste anpassas till behoven i varje enskilt land utifrån den sysselsättningsgrad bland kvinnor som ställts upp i de allmänna

målen.

Ensamstående föräldrar – av vilka 80 % är kvinnor – skall ges stöd i form av garanterad barnomsorg (t.ex. barndaghem och förskolor) för att underlätta tillträdet till trygga jobb och karriärplanering.

Ändringsförslag 44
Bilaga, del B, punkt 7, stycke 1

Medlemsstaterna skall främja integrering av personer som har särskilda svårigheter på arbetsmarknaden, till exempel personer som avbrutit sin utbildning, funktionshindrade personer, invandrare och etniska minoriteter, genom att utveckla deras anställbarhet, förbättra möjligheterna till arbete och motverka alla former av diskriminering.

Medlemsstaterna skall **genom att anlägga ett jämställdhetsperspektiv och genom specifika åtgärder** främja integrering av personer som har särskilda svårigheter på arbetsmarknaden, till exempel personer som avbrutit sin utbildning, funktionshindrade personer, invandrare och etniska minoriteter, genom att utveckla deras anställbarhet, förbättra möjligheterna till arbete och motverka alla former av diskriminering.

Motivering

Det behövs en kombination av tillämpandet av ett jämställdhetsperspektiv och specifika åtgärder för att man skall kunna uppnå resultat när det gäller att bekämpa diskriminering och främja missgynnade personers integration.

Ändringsförslag 45
Bilaga, del B, punkt 7, stycke 2, strecksatserna

- Andelen personer som avbryter sin utbildning skall ha halverats i alla medlemsstater så att den totala andelen i EU minskar till 10 %.

- Arbetslösheten bland mindre gynnade personer skall ha minskat med hälften i alla medlemsstater, i enlighet med nationella definitioner.

- Skillnaderna mellan arbetslösheten bland EU-medborgare och övriga länders

- Andelen personer som avbryter sin utbildning skall ha halverats i alla medlemsstater så att den totala andelen i EU minskar till 10 % **genom utökade utbildningsmöjligheter som anpassats till de berördas individuella färdigheter.**

- Arbetslösheten bland mindre gynnade personer skall ha minskat med hälften i alla medlemsstater, i enlighet med nationella definitioner. **Detta skall uppnås med hjälp av bland annat alla åtgärder som krävs för att underlätta anställningen av funktionshindrade personer.**

- Skillnaderna mellan arbetslösheten bland EU-medborgare och övriga länders

medborgare skall ha minskat med hälften i alla medlemsstater.

medborgare skall ha minskat med hälften i alla medlemsstater.

- Skillnaderna i arbetslöshetsnivå mellan funktionshindrade personer och personer utan funktionshinder skall ha halverats i alla medlemsstater.

Ändringsförslag 46
Bilaga, del B, punkt 7, stycke 2a (nytt)

Eftersom 2003 är Europeiska handikappåret och så många personer med funktionshinder inte har tillgång till arbete skall speciell uppmärksamhet och särskilt stöd ägnas åt innovativa utbildningsplaner för funktionshindrade personer som syftar till att ge dem de kvalifikationer som krävs för full sysselsättning.

Motivering

Det är viktigt att bygga vidare på de möjligheter som Europeiska handikappåret medför och vidareutveckla befintliga eller upprätta nya innovativa utbildningsplaner för funktionshindrade personer.

Ändringsförslag 47
Bilaga, del B, punkt 8

Medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter skall stärka skapandet av arbetstillfällen och stödja en lönepolitik som syftar till balans mellan ökad produktivitet och inflation samt till att hantera strukturella lönegap och problemet med arbetande fattiga, i syfte att göra arbete lönsamt och sålunda öka den inhemska efterfrågan och sysselsättningen.

Medlemsstaterna skall se över de ekonomiska incitamenten i avsikt att göra arbete till ett attraktivt alternativ och att uppmuntra människor att söka arbete, börja arbeta och fortsätta arbeta. De skall reformera skatte- och bidragssystemen och växelverkan mellan dessa i syfte att undanröja arbetslöshet, fattigdom och

Medlemsstaterna skall se över de ekonomiska incitamenten i avsikt att göra arbete till ett attraktivt alternativ och att uppmuntra människor att söka arbete, börja arbeta och fortsätta arbeta. De skall reformera skatte- och bidragssystemen och växelverkan mellan dessa i syfte att undanröja arbetslöshet, fattigdom och

arbetslöshetsfällor, uppmuntra förvärvsarbete bland kvinnor, lågkvalificerade arbetstagare, äldre arbetstagare och de personer som har de största svårigheterna att komma ut på arbetsmarknaden.

Medlemsstaterna skall upprätthålla en tillräcklig social trygghet samtidigt som de ser över ersättningsnivåer och förmånstider, se till att systemet för förvaltning av bidrag fungerar effektivt, särskilt vad gäller sambandet med effektivt arbetssökande, med hänsyn till förhållandena i varje enskilt fall, i tillämpliga fall diskutera utbetalning av förmåner till förvärvsarbetande, minska de höga marginalskatterna för att avlägsna arbetslöshetsfällor och minska skattetrycket på lågavlönade personer.

Syftet med politiken skall särskilt vara att senast 2010 åstadkomma en betydande sänkning av skattetrycket på lågavlönad arbetskraft i enlighet med nationella mål.

arbetslöshetsfällor, uppmuntra förvärvsarbete bland kvinnor, lågkvalificerade arbetstagare, äldre arbetstagare, **personer med funktionshinder** och de personer som har de största svårigheterna att komma ut på arbetsmarknaden. **Medlemsstaterna skall även minska kostnaderna för obetalt arbete och minska skattetrycket på lågavlönade arbetstagare i lämpliga fall.**

Förmånssystemen skall dock inte bantas ned, eftersom de spelar en avgörande roll i strategin för att bekämpa social utslagning.

Medlemsstaterna skall upprätthålla en tillräcklig social trygghet samtidigt som de ser över ersättningsnivåer och förmånstider, se till att systemet för förvaltning av bidrag fungerar effektivt, särskilt vad gäller sambandet med effektivt arbetssökande, med hänsyn till förhållandena i varje enskilt fall, i tillämpliga fall diskutera utbetalning av förmåner till förvärvsarbetande, minska de höga marginalskatterna för att avlägsna arbetslöshetsfällor och minska skattetrycket på lågavlönade personer.

Syftet med politiken skall särskilt vara att senast 2010 åstadkomma en betydande sänkning av skattetrycket på lågavlönad arbetskraft, **vid behov** i enlighet med nationella mål.

Politiken skall också bidra till att andelen arbetande fattiga halveras i alla medlemsstater före 2010.

Ändringsförslag 48 Bilaga, del B, punkt 9, stycke 1

Medlemsstaterna skall utveckla och genomföra mångsidiga åtgärder för att råda bot på det odeklarerade arbetet, bland annat förenkla företagsklimatet, avlägsna avskräckande faktorer och se till att det finns tillräckliga incitament inom skatte- och bidragssystemen, förbättra kontrollen av efterlevnaden av lagstiftning och införa

Medlemsstaterna skall utveckla och genomföra mångsidiga åtgärder för att råda bot på det odeklarerade arbetet, bland annat förenkla företagsklimatet, avlägsna avskräckande faktorer och, **med hänsyn till att de sociala trygghetssystemen upprätthålls finansiellt**, se till att det finns tillräckliga incitament inom skatte- och

påföljder. De skall investera i utvecklingen av den statistiska grunden på nationell nivå och EU-nivå för att mäta problemets omfattning samt de framsteg som görs på nationell nivå.

bidragssystemen, **fastställa särskilda bestämmelser för arbeten som endast med svårighet kan inordnas i det reguljära systemet, till exempel hushållsarbete**, förbättra kontrollen av efterlevnaden av lagstiftning och införa påföljder. De skall investera i utvecklingen av den statistiska grunden på nationell nivå och EU-nivå för att mäta problemets omfattning samt de framsteg som görs på nationell nivå.

Motivering

Många former av odeklarerat arbete, till exempel hushållsarbete, är svåra att införliva i det nuvarande systemet. Fastställandet av lämpliga bestämmelser måste underlätta övergången från odeklarerat arbete till det reguljära systemet.

Ändringsförslag 49 Bilaga, del B, punkt 9, stycke 2

Syftet med politiken skall vara att senast 2010 åstadkomma en betydande minskning av det odeklarerade arbetet **i alla medlemsstater, med hjälp av en bättre statistisk grund.**

Syftet med politiken skall vara att senast 2010 åstadkomma en betydande minskning av det odeklarerade arbetet, **varvid särskild uppmärksamhet måste ägnas åt sektorer med stort inslag av odeklarerat arbete bland kvinnor, t.ex. jordbruk och hushållstjänster. Invandrarkvinnors arbetsförhållanden måste också uppmärksammas särskilt.**

Ändringsförslag 50 Bilaga, del B, punkt 10, rubriken och stycke 1

10. Främja yrkesmässig och geografisk rörlighet och förbättra matchningen mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft

10. Mobilisera arbetsmarknadsresurserna

För att minska lokala och regionala skillnader i sysselsättning skall medlemsstaterna prioritera mobiliseringsåtgärder för innovation från gräsrotsnivå och skapande av arbetstillfällen i lågpresterande territoriella områden. Detta kan åstadkommas genom stöd till breda

partnerskap för utveckling och genom att utarbetande av lokala och regionala handlingsplaner för sysselsättningen. Medlemsstaterna skall beakta den aktiva roll som den sociala ekonomin och tredje sektorn spelar för lokala arbetsmarknader och utvecklingen av en lokal dynamik när det gäller social integration, företagaranda och ekonomiska verksamhet (särskilt inom servicesektorn).

Medlemsstaterna skall försöka lösa problem som brist på arbetskraft, flaskhalsar och **regionala skillnader mellan arbetslöshet och sysselsättning** genom att främja yrkesmässig rörlighet och avlägsna hinder för geografisk rörlighet, särskilt genom att genomföra handlingsplanen för kompetens och rörlighet, förbättra erkännandet av och informationen om kvalifikationer och färdigheter, möjligheterna att överföra sociala förmåner och pensionsrättigheter, tillhandahålla lämpliga incitament i skatte- och bidragssystemen och tillvarata den potential som invandringen ger.

Medlemsstaterna skall **där så är lämpligt** försöka lösa problem som brist på arbetskraft, flaskhalsar och **andra hinder för sysselsättningen** genom att främja yrkesmässig rörlighet och avlägsna hinder för geografisk rörlighet, särskilt genom att genomföra handlingsplanen för kompetens och rörlighet, förbättra erkännandet av och informationen om kvalifikationer och färdigheter, möjligheterna att överföra sociala förmåner och pensionsrättigheter, tillhandahålla lämpliga incitament i skatte- och bidragssystemen och tillvarata den potential som invandringen ger.

Motivering

De stora lokala och regionala skillnaderna i utnyttjandet av arbetskraftsresurserna tyder på att en bättre mobilisering av resurser underifrån är den bästa möjliga strategin för att förbättra sysselsättningen både på kort och lång sikt.

Geografisk och yrkesmässig mobilitet är ytterligare ett sätt att förbättra utnyttjandet av resurserna.

Ändringsförslag 51 Bilaga, del B, punkt 10, stycke 2a (nytt)

Politiken skall syfta till att minska de regionala skillnaderna i sysselsättning med 10 procent per år fram till 2010.

Motivering

Sysselsättningsriktlinjerna måste åtföljas av ett konkret mål.

Ändringsförslag 52
Bilaga, del C, stycke 1

Medlemsstaterna skall se till att sysselsättningsriktlinjerna faktiskt genomförs, även på regional och lokal nivå.

Medlemsstaterna skall se till att sysselsättningsriktlinjerna faktiskt genomförs, även på regional och lokal nivå, **liksom att ett jämställdhetsperspektiv tillämpas.**

För att förbättra legitimiteten och genomförandet bör varje medlemsstat ta upp sin nationella handlingsplan för sysselsättning till debatt och lägga fram den för sitt nationella parlament för godkännande.

Ändringsförslag 53
Bilaga, del C, underrubrik 'Mobilisering av alla berörda aktörer', stycke 1

Med vederbörlig respekt för olika nationella seder och bruk **skall man se till att relevanta parlamentsorgan engageras i genomförandet av riktlinjerna. Dessutom** skall alla de viktigaste berörda parterna, även det civila samhället, aktivt bidra till den europeiska sysselsättningsstrategin.

Med vederbörlig respekt för olika nationella seder och bruk skall alla de viktigaste berörda parterna, även det civila samhället, aktivt bidra till den europeiska sysselsättningsstrategin. **Alla nationella förvaltningar skall också upprätta specifika kommittéer för den europeiska sysselsättningsstrategin, i vilka arbetsmarknadens parter skall vara företrädna.**

Motivering

En följd av tillägget i föregående punkt.

Ändringsförslag 54
Bilaga, del C, underrubrik 'Effektiva instanser som ansvarar för genomförandet'

Medlemsstaterna skall se till att de operativa instanserna uppnår målen och prioriteringarna för sysselsättningspolitiken på ett effektivt sätt. Detta innebär bland annat att det måste finnas ett modernt system av arbetsförmedlingar som samarbetar nära

Medlemsstaterna skall se till att de operativa instanserna uppnår målen och prioriteringarna för sysselsättningspolitiken på ett effektivt sätt. Detta innebär bland annat att det måste finnas ett modernt **och effektivt** system av arbetsförmedlingar som

med de instanser som ansvarar för social återintegration. Det måste också finnas kvalitativa instanser som stödjer livslångt lärande och arbetsmiljöinspektörer som främjar bättre arbetsförhållanden.

samarbetar nära med de instanser som ansvarar för social **och yrkesmässig** återintegration. Det måste också finnas kvalitativa instanser som stödjer livslångt lärande och arbetsmiljöinspektörer som främjar bättre arbetsförhållanden.

Ändringsförslag 55

Bilaga, del C, underrubrik 'Tillräckliga ekonomiska anslag', stycke 1

Medlemsstaterna skall se till att det anslås tillräckligt med ekonomiska medel för genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna, utan att frångå **kravet om** sunda offentliga finanser **enligt** de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken.

Medlemsstaterna skall **genom lämpliga åtaganden inom ramen för den aktiva arbetsmarknadspolitiken** se till att det anslås tillräckligt med ekonomiska medel för genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna, utan att frångå sunda offentliga finanser **och** de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken.

Ändringsförslag 56

Bilaga, del C, underrubrik 4a (ny) och stycke 1 (nytt)

Statistik och indikatorer för att mäta framsteg

Medlemsstaterna skall se till att statistiska indikatorer utarbetas för olika åtgärdsprioriteringar i syfte att säkerställa tydliga mål och effektiva metoder för att övervaka dessa mål.

Motivering

Statistik och indikatorer är ett mycket viktigt instrument för att mäta framsteg inom områden som täcks av målen och för att uppnå de allmänna målen. Inom vissa områden, t.ex. diskriminerade och mindre gynnade gruppers deltagande, är statistiken bristfällig men ändå viktig för att mäta skillnader i sysselsättningsgraden bland missgynnade grupper.

MOTIVERING

Den europeiska sysselsättningsstrategin, som de senaste åren givit lovande resultat, står nu inför nya utmaningar på grund av den ekonomiska nedgången och Europeiska unionens kommande utvidgning. I det läget är det extra viktigt att fortsätta på den inslagna strategiska väg som utstakades vid toppmötet i Lissabon och som ytterligare utvecklats vid senare toppmöten, dvs. bekräfta ambitionen att skapa en modern och dynamisk kunskapsbaserad ekonomi i Europa.

Detta förutsätter en ekonomisk politik som främjar investeringstillväxt och expanderande verksamhet på medellång sikt, så att resurser avsätts till ambitiösa program för att skapa arbetstillfällen och andra sysselsättningsåtgärder.

De övergripande målen:

Föredraganden välkomnar idén att välja ut några få övergripande mål som vägledning vid valet och utformningen av de prioriterade riktlinjerna. De tre utvalda målen utgör kärnan i Lissabonstrategin för sysselsättning och kompletterar varandra.

Full sysselsättning

Det är mycket viktigt att betona att den europeiska sysselsättningsstrategin skall syfta till full sysselsättning, inte bara ”mer” sysselsättning, eftersom ”full sysselsättning” innebär att varje enskild person har rätt till ett betalt arbete. Det är också positivt att kommissionen föreslår mål för en förbättrad sysselsättningsnivå. Det är emellertid lika viktigt att ha övergripande mål för arbetslöshetsnivån, eftersom det är fullt möjligt att sysselsättningsnivån förbättras utan att arbetslösheten sänks, till exempel när kvinnor går ut på arbetsmarknaden eller när äldre personer beslutar att skjuta fram sin pensionering.

Arbete av god kvalitet

Med tanke på Lissabonstrategin för en expanderande kunskapsekonomi är det av avgörande vikt att betona strävan mot kvalitet. På en världsmarknad med ett överflöd av produktion baserad på billig arbetskraft bör EU och dess medlemsstater satsa på högkvalitativ produktion baserad på arbeten av god kvalitet i företag och på arbetsplatser av hög kvalitet, med god ledning, effektiv organisation och hög produktionsnivå samt, sist men inte minst, en konstruktiv social dialog mellan arbetsmarknadens parter vars rättigheter är klart fastställda.

Social sammanhållning och integration

Den franska sociologen Emile Durkheim poängterade att ett avtal - till exempel ett affärsavtal eller ett arbetsavtal - bara kan fungera om parterna har en gemensam uppfattning om avtalets förpliktelser och om de har tillräckligt förtroende för varandra. Arbetsmarknaden vilar på sociala institutioner, som partnerskapet för arbetsmarknadsdialogen, avtalen om jämställdhet och principen om territoriell solidaritet. Detta utgör den grund för social sammanhållning som gör det möjligt att förhandla vid arbetskonflikter, öka kvinnors sysselsättningsgrad, samtidigt som man ser till att de kan förena arbete och familjeliv, samt hantera de regionala och lokala olikheterna när det gäller sysselsättning.

Tack vare denna sociala sammanhållning råder det bred politisk enighet om att social integration bör utgöra en av prioriteringarna för den europeiska sysselsättningsstrategin. Man

bör alltså ge de människor som är missgynnade, oavsett om detta beror på bristande yrkesutbildning, handikapp, avlägsen bostadsort, etnisk diskriminering eller andra faktorer, det politiska stöd som behövs för att ge dem möjligheter till arbete, inkomst och socialt erkännande.

Prioriterade åtgärder

Aktiveringsåtgärder

Metoderna för aktivering har gradvis förfinats med ökad betoning på tidiga insatser, personlig rådgivning och i det aktuella förslaget till riktlinje även förbättrad övergång från problemidentifiering till slutlig regelrätt anställning.

Vi har vant oss vid att betrakta enskilda människor som politiska objekt, men det finns en intressant tendens att i stället fokusera på särskilda typer av situationer. Huvudparten av alla problem på sysselsättningsområden uppstår vid övergångar, till exempel vid övergången från utbildning till vanlig anställning, från hushållsarbete till lönearbete, från landsbygdsområden till tätbebyggda områden och från vanligt arbete till pension. Dessa fyra övergångar hanteras med varierande framgång i medlemsstaterna och ofta utan att man gör tillräcklig åtskillnad mellan situationerna. Är det allmän och yrkesinriktad utbildning, flexibel organisation av arbetet, ekonomiska incitament eller andra åtgärder som behövs i den aktuella situationen? På detta område är det möjligt att göra betydande framsteg och riktlinjerna utgör ett steg i rätt riktning.

Åtgärder för att skapa arbetstillfällen

Det behövs inte påpekas att aktiveringsåtgärderna måste avvägas mot andra åtgärder för att skapa arbetstillfällen. Det förhärskande synsättet i den europeiska sysselsättningsstrategin har varit att stödja entreprenörskap och små- och medelstora företag. Föredraganden ser positivt på sådana åtgärder men framhåller att de måste vara förenliga med Lissabonstrategin och dess betoning på kvalitet och produktivitet. Vi har i Europa ett mycket stort antal småföretag som är baserade på låga lönekostnader och låg produktivitet och som har låg tillväxtkapacitet. Nya sådana företag har liten chans att överleva och de som överlever tillför ofta ett begränsat mervärde i förhållande till ekonomin som helhet.

Våra åtgärder måste därför vara selektiva. Vi bör stödja entreprenörer och företag som baseras på kompetens, som har tillväxtambitioner och som är inriktade på marknader för kvalitetsprodukter.

Detta innebär i klartext att vi inte bör prioritera skapande av företag som har låg produktivitet, betalar låga löner, inte har råd med de sociala och andra avgifter som konkurrenterna betalar och vars huvudsakliga affärsidé är att utnyttja billig arbetskraft. Vi vill inte främja arbetstillfällen som i enlighet med kommissionens tio kvalitetskriterier förmodligen är av låg kvalitet.

För den enskilde arbetsgivaren är det naturligtvis frestande att möta den ekonomiska nedgången genom program för minskade lönekostnader och lägre kvalitet för att sänka produktionskostnaderna, men om många arbetsgivare känner sig tvungna att agera i den riktningen kommer resultatet att bli sänkt kvalitet, fallande efterfrågan, en generellt svagare ekonomi och en försämrad sysselsättningssituation. Det måste därför vara politikernas ansvar

att skapa grundvalen för mer konstruktiva former av anpassning och främja åtgärder som ger incitament till program för hållbar kvalitetsproduktion.

Det är glädjande att se att ”den europeiska stadgan för småföretag” stöder dessa slag av kvalitetsaspekter och kräver konstruktiva åtgärder för stöd till affärsverksamhet.

Fokuseringen i den europeiska sysselsättningsstrategin på individuellt entreprenörskap och små- och medelstora företag är emellertid för snäv. En stor del av arbetstillfällena i Europa finns inom stora företag och sysselsättningsstrategin måste också omfatta dem. I kommissionens dokument om industripolitik (C5-0153-03) sägs nästan inget om sysselsättning, så det finns ett uppenbart behov av initiativ från generaldirektoratet för sysselsättning.

Vi behöver samtidigt en särskild sysselsättningspolitik för den offentliga sektorn knuten till åtgärder för modernisering av produktionen av offentliga tjänster. Även på detta område handlar det om att välja mellan spar- och nedskärningsåtgärder i förhållande till innovativa kvalitetsinriktade åtgärder för att förbättra och utvidga tjänster i allmänhetens intresse. Detta är en viktig utmaning för den europeiska sysselsättningsstrategins framtid.

Lokala och regionala utvecklingsstrategier bör också betonas. Alla arbetsplatser är i någon mening lokala och många av dem levererar varor och tjänster till lokala och regionala marknader som verkar vara mindre känsliga för konjunkturer och makroekonomiska upp- och nedgångar. Utvecklingsstrategier för innovation och skapande av arbetstillfällen i regioner med hög arbetslöshet och bristande möjligheter bör stödjas för att mobilisera befintliga resurser och kombinera dem i partnerskap och produktionsnätverk för ömsesidigt stöd och samarbete. Om dessa strategier inte är tillräckliga och relevanta behöver vi åtgärder som främjar arbetskraftens rörlighet för att åstadkomma balans mellan arbetskraftsutbud och -efterfrågan över de territoriella gränserna.

Genomförande

Genomförandet äger rum i medlemsstaterna.

Det är i första hand nödvändigt att knyta den europeiska sysselsättningsstrategin till de nationella sysselsättningsåtgärder som läggs fram av regeringarna och godkänns av de parlamentariska församlingarna. I dag är parlamenten i realiteten uteslutna från processen i samband med den europeiska sysselsättningsstrategin. Det betyder att den europeiska sysselsättningsstrategin inte beaktas när de nationella sysselsättningsbudgetarna fastställs. Kommissionen föreslår att man skall ”se till att relevanta parlamentsorgan engageras”, men föredraganden skulle önska en mer precis formulering och föreslår att riktlinjerna skall innehålla en rekommendation till medlemsstaterna om att deras parlament bör diskutera och anta nationella handlingsplaner.

Inom medlemsstaterna kan det vara ett stort avstånd mellan den centrala regeringen och regional och lokal verksamhet. Det finns ett mycket stort behov av bottom-up-strategier för att mobilisera kompetens och engagemang för ekonomisk utveckling och sysselsättningsstillväxt på lokal och regional nivå. Det skulle vara mycket bra om den öppna samordningsmetoden inte bara existerade på det abstrakta planet inom det europeiska samarbetet utan också inom

medlemsstaterna som ett medel att skapa öppenhet inom förvaltningen och för att införa företeelser som kritisk granskning av kolleger, jämförelse av bästa metoder, horisontell kommunikation och andra aspekter i samband med interaktiva strategier för inläring.

De nya medlemsstaterna kommer att tvingas överta sysselsättningsriktlinjerna som en del av gemenskapsrätten. Detta kommer att bli problematiskt för dem, men inte mer problematiskt på sysselsättningsområdet än på andra politikområden. Utvidgningen kommer emellertid att medföra vissa nya svårigheter för den europeiska sysselsättningsstrategin, både när det gäller det politiska innehållet och metoderna. Man kommer att ställas inför nya situationer på arbetsmarknaden. Strategierna för politisk samordning måste anpassas till den nya situationen och man kan komma att ställas inför nya utmaningar när det gäller politiska riktlinjer.

Kommissionen har valt att inte ta upp dessa frågor i det aktuella förslaget till riktlinjer, trots att förslaget förmodligen kommer att kvarstå förhållandevis oförändrat under de kommande tre åren. Dessa frågor måste absolut behandlas i andra sammanhang.